

Voorwoord

Mijn komst naar Friesland, eind april 2015, bracht me niet terug bij de uitbundige natuur van mijn jeugd, iets waarop ik wel gehoopt had. In plaats daarvan confronteerde deze switch me met een natuur die sterk onder druk staat en bijna hoorbaar kraakt.

De sprankelende natuur van mijn jeugd is er nog wel, maar je moet er goed naar zoeken. Je vindt haar rond sommige bio-boerderijen en ecologische kwekerijen, in natuurgebieden en op de Waddeneilanden. Maar zelfs daar voel je dat er iets in de atmosfeer veranderd is.

Friesland heeft nog iets met me gedaan. Het weidse land heeft mijn ogen geopend voor geopolitieke ontwikkelingen die mij in het wereldse Amsterdam grotendeels ontgingen.

Ik weet precies de dag waarop dit ‘ontwaken’ plaatsvond: 6 augustus 2015, een rustige, lauwwarme zomernamiddag. Ik zat op een bankje langs het Prinses Margrietkanaal in Grou en zag daar tot mijn stijgende verbazing hoe het hele luchtruim, van horizon tot horizon, door een paar brullende jets werd gevuld met uitdijende vliegtuigstrepen. Het helder donkerblauwe firmament veranderde langzaam in een melkwitte zonsverduisterende koepel. Terwijl ik dit zag gebeuren, begon ergens diep in mij het besef door te dringen dat deze vliegtuigen iets zeer ingrijpends met mijn wereld aan het doen waren. Noem het een voorgevoel van onheil.

Chemtrails. Het is een zeer controversieel onderwerp. Informatie daarover had ik in de loop der jaren wel langs zien komen, maar had ik naast me neergelegd.

Voorname­lijk omdat chemtrails in verband werden gebracht met geheime plannen om de wereldbevolking te decimeren. Dat leek me een indianenverhaal. Niet serieus te nemen.

Maar op grond van deze nieuwe indrukken in Grou nam ik me voor om me opnieuw in het onderwerp te verdiepen. En ditmaal grondiger. Dit boek is het resultaat.

Bij het schrijven ervan heb ik krachtige steun ervaren van iemand, die waarschijnlijk geen flauw vermoeden heeft dat zij zo belangrijk is geweest. Catherine Austin Fitts was ‘undersecretary’ voor Housing and Urban Development, tevens Federal Housing Commissioner in de eerste regering Bush. Zij is met afstand de ‘highest ranking’ persoon in mijn netwerk. De enige die een periode in de politieke binnencirkels van het westerse machtsapparaat heeft verkeerd. Zij zat niet dichtbij het vuur; zij zat er middenin.

Op 17 oktober 2015 kreeg ik een unieke kans om met haar van gedachten te wisselen tijdens een lunchbijeenkomst in Amsterdam met abonnees van haar kennisplatform Solari.com. ‘Dit is mijn kans,’ dacht ik. ‘Nu moet ik het doen, ook al veroorzaak ik misschien opschudding.’

“Catherine, what is your view on chemtrails?”

Haar compacte antwoord kwam direct: “It is real, it is scary and even the government doesn’t know who is behind it.”

Dit zinnetje heeft me de afgelopen twee jaar door mijn research getrokken. Iedere keer als ik overweldigd raakte door de enorme hoeveelheid materiaal of als ik even

geen antwoord had op de vele tegenwerpingen of als er twijfel in mij opkwam, dan werd Catherines mantra op de achtergrond hoorbaar: It is real, it is scary and even the government doesn't know who is behind it. In moeilijke omstandigheden heb je moedige mensen nodig om moed te vatten.

Nu, twee jaar verder, kan ik de eerste twee elementen uit het zinnetje van Catherine bevestigen: chemtrails zijn een realiteit en ze vormen een bedreiging. Met wie erachter zit heb ik me amper beziggehouden. Dat is weliswaar een zeer interessante vraag, maar voor dit onderzoek minder relevant.

Ik heb me geconcentreerd op vier vragen die ik urgent acht:

Is het waar?

Zo ja, wat zit er dan in?

Hoe beïnvloedt dat onze gezondheid?

Wat kunnen we doen om gezond te blijven?

Dit boek is een momentopname. Toevoegingen, correcties en reacties plaats ik op mijn blog TransitieWeb.nl. Hier vind je ook alle in de tekst genoemde video's, de voetnoten als aanklikbare links, foto's en antwoorden op veelgestelde vragen.

Fred Teunissen Dwingeloo, 16 november 2017

Zie verder: www.transitiweb.nl/overzicht